

bus licite acquisitis, sed etiam de illicite acquisitis. D. Thomas 2. 2. *quest. 87. art. 2. ad 2.* Glossa in *cit. cap. Ex transmissa 23. de decimis, verb. Licite, ad finem, Abbas, & Innocent. ibid. Pirhing lib. 3. decret. tit. 30. num. 18. Reiffenstuel ibid. num. 26. & alii communiter; arg. cap. de terris 16. de decimis. Et ratio est, quia decimæ prædiales sunt onus reale ipsi terre, ac ceteris rebus inhærens, transiensque ad quemvis possessorem, sive bonæ, sive malæ fidei, alioquin prædo, vel injustus invasor esset melioris conditionis, quam bonæ fidei possessor, quod nullomode est dicendum, cum & ipse Dominus, si prædium possideret, decimas solvere teneretur; ex quo decimæ prædiales non debeantur ex actione, sive injusta possessione, sed ex prædiorum, aliarumque rerum possessionum fructibus, qui ex dono Dei proveniunt; cap. 4. Tua nobis 26. de decimis. Loquuntur autem de decimis personalibus, ubi illic adhuc sunt in usu, cum distinctione est procedendum; Aut enim est sermo de decimis ex lucris non solum illicite acquisitis, sed & illicite retentis, ita ut restitutioni adhuc obnoxia sint, qualia sunt quæ acquiruntur ex furto, rapina, usura, simonia, injusto contractu, &c. An vero de decimis ex lucris solummodo illicite acquisitis, & licite retentis, qualia sunt acquisita ex meretricio, ex adulterio, ex convento homicidio, & hujusmodi, de quibus cum possessor v. g. Meretrix, mulier adultera, conductus pecunia ad hominem occidendum, acquirat dominium, non tenetur ad restitutionem. Si de primis, scilicet illicite acquisitis, & illicite retentis sit sermo, decimæ nec dari debent, nec accipi possunt. S. Thomas loc. cit. Glossa in *cit. cap. Ex transmissa verb. Licite, de decimis. Abbas ibid. num. 3. Azorius p. 3. lib. 7. cap. 24. quest. 13. Suarez lib. 1. cap. 32. n. 6. & 7. Pirhing lib. 3. decret. num. 6. Reiffenstuel ibid. num. 27. & Innoc. loc. cit. argum. c. Non est putanda 27. caus. 1. q. 1. Et ratio est, quia cum possessor non acquirat dominium talium rerum, sed eas restituere teneatur, res sic acquisitæ non computantur in bonis ejusdem, sed censentur bona aliena; l. Non potuit 1. ff. de Jure Fisci. Nulli autem licitum est aliena cuiquam concedere præter domini voluntatem, textu expresso in c. Tua nobis 26. de decimis, ibi: *Cum sit illicitum aliena cuique concedere præter domini voluntatem.* Si de secundis, scilicet illicite acquisitis, & licite retentis sit sermo, decimæ dari debent, & accipi possunt. Ita Glossa, & DD. omnes locis supracitatis; Et ratio est, quia licet tales acquirentes, v. g. meretrix accipiendo pecuniam pro meretricio, adultera pro adulterio, conductus ad occidendum hominem pro homicidio, turpiter faciant in acquirendo, non tamen turpiter retinere dicuntur. L. 4. §. Sed quod meretrici, ff. de conat. ob turpem causam; Unde si aliter acquisita licite etiam possunt eadem erogare, & consequenter decimas de his solvere tenentur, cum delictum non præstet immunitatem; leg. Relegatorum c. fin. ff. de interd. & relog. Quamvis autem de sic illicite acquisitis possint ministri ecclesie decimas repetere, non expedit tamen, ut illas repetant, donec sic turpiter acquirentes non se emendaverint, nec videantur talia turpia facta approbare, & eorum scelebribus communicare, ut ait S. Tho-**

mas loc. cit. art. 2. Glossa cum aliis Doctoribus loc. cit. Unde ab ecclesia oblationes aliquorum respuuntur ratione criminis Deuteronomio, cap. 23. ibi: *Non offeres mercedem postribuli;* cap. Oblationes 2. dist. 90. cap. Non est putanda 27. caus. 1. cap. Minor 8. caus. 17. q. 4. (In totum præcedenti doctrina ex num. 3. convenit literalis contextus leg. 12. tit. 20. p. 1.)

Decimæ non sunt solvendæ ex bonis acquisitis titulo hereditatis, legati, vel donationis. Innoc. in d. c. Non est 22. de decimis num. 2. Moneta de decimis cap. 4. n. 37. Rebuffus de decimis quest. 8. num. 21. Suarez loc. citat. lib. 1. cap. 31. num. 7. Layman lib. 4. tract. 6. cap. 1. n. 2. in fine, Pirhing loc. cit. num. 28. & alii. Et ratio est, quia decimæ solummodo solvuntur ex fructibus, & emolumentis prædiorum, & rerum immobilium, aut animalium, uti sunt decimæ prædiales, aut ex acquisitis labore, & industria hominum, sed bona illa, quæ alicui obveniunt ex hereditate, legato, vel donatione, nec sunt fructus prædiorum, & rerum immobilium aut animalium, seu industria, & actione propria, sed ex alterius actione ei obveniunt, ergo &c. Tum quia in lege veteri Dominus dedit ipsam terram, & possessionem, & tamen constat non ex ipsis, sed ex ipsorum fructibus sibi dari decimas jussisse, juxta illud N. cap. 18. ac proinde cum Pontificis circa decimas constituendas imitati sint legem veterem, dicendum est eos voluisse, ut non de terris, & possessionibus ipsis, sed de eorum fructibus decimæ solverentur. Tam etiam quia, si ex bonis ipsis immobilibus titulo hereditatis, legati, vel donationis acquisitis deberent solvi decimæ, omnia ferè bona immobilia quam cito ad ecclesiam pervenirent. Hic tamen est advertendum, quod si bona acquisita titulo hereditatis, vel donationis, sint fructifera, & ex illorum fructibus nondum sint pro illo anno solutæ decimæ, debent solvi ab eo, qui eorum dominium, & possessionem acquisivit, sicuti tenebitur ex post quotannis illas solvere, cum res transeat cum suo onere ad quemcumque possessorem; c. Cum non 33. de decimis, ibi: *Quoniam res cum onere suo transit. Et c. Ex literis 5. de pignoriibus, ibi: Cum etiam bona... cum suo onere transferantur ad quemlibet possidentem.* Ita Suarez loc. cit. cap. 31. num. 10. Pirhing loc. cit. num. 22. & alii communiter.

Decimæ prædiales solvendæ sunt integre absque ulla deductione seminis, vel expensarum, quæ in colendis prædiis, & colligendis fructibus, pro custodia animalium, & hujusmodi fiunt; c. Cum homines 7. de decimis, ibi: *Decimam eccl. cujus parochiani sunt, sine diminutione solvere tenentur;* c. Ex parte 21. eodem tit. ibi: *De omnibus prædiorum fructibus decimas absque diminutione persolvant;* c. Non est 22. eod. tit. ibi: *Preecipimus, quatenus antequam ulla deducatis de bonis prædiis expensas, decimas ecclesiis, ad quas pertinent, cum integritate debita persolvant;* c. Tua nobis 26. eod. ibi: *Mandamus quatenus omnes, qui ratione... prædiorum decimas Ecclesiis, & Clericis tuæ diocesis exhibere tenentur, ad eas cum integritate reddendas, appellatione remota, compellas;* c. Pastoralis 28. eod. tit. ibi: *Expensas tamen, que fiunt pro fructibus percipiendis ex illis, de quibus fructus proveniunt, non credimus*

Quæ quidem consuetudo, nihilominus quod variæ & penè omnes species, de quibus solvi debent, designantur, (1) suam observantiam dominis Indicis tenet, (2)

personas ecclesiasticas, y sus Juces, para que no consientan, ni den lugar se haga novedad en el llevar el dicho diezmo.

(1) L. 2. tit. 16. lib. 1. Ind. ibi: *Trigo, ó cebada, ó centeno, ó mijo, ó maíz, paniza, ó escanda, ó avena, ó garbanzos, ó lentejas, ó garrobas, ó yerbas, ó cualquiera otro pan, ó legumbres, ó semillas, pague de diezmos: del cacao: cerdores, cabritos, lechones, pollas, anzarones, anadanos: lechet: manteca del ganado, del queso: lanas: becerros, potros, y horricos: cochinos, y aves: del fruto de cualesquier arboles: excepto de piñas, y bellotas: de la uva: aceitunas, hortalizas: miel, cera, y enjambros: seda: alcacer que se vendiere: lino, cañamo, ó algodón: azumaque, rubia, pastel, greda, y mindon: L. 3. ejusd. ibi:*

del azúcar: L. 4. ejusd. ibi: *Grana, y añil. L. 5. ejusd. ibi: del cañave.*

(2) L. 1. ejusd. ibi: *Que hagan cobrar todos los diezmos que son debidos, y hubieren de pagar los vecinos de sus labranzas, y crianzas, de las especies, y de la forma que está en costumbre pagarse: L. 13. ejusd. Ordenamos, y mandamos que en quanto á los diezmos que deben pagar los Indios, de quales cosas, en qué cantidad, sobre que hay variedad en algunas provincias de nuestras Indias, no se haga novedad por ahora, y se guarde, y observe lo que en cada provincia estuviere en costumbre; y si en alguna coniniere hacer novedad nuestra Real Audiencia: y el Prelado: nos informen en nuestro Consejo de Indias de lo que se debe guardar:*

mus deducendas &c. & sic communiter Doctores. Insuper decimæ prædiales solvendæ sunt integre absque ulla deductione tributorum, & censuum prædialium, vel aliarum exactionum, ita ut ante præstationem illarum integre solvi debeant, sed si prius tributa non decimata solvantur, & ipsa decimari debeant, sive decimas inde solvere cogatur, qui tributa accepit, textu expresso in cap. Cum sit 23. de decimis, ibi: *Cum non sit in homine quid semen serenti respondeat, quoniam juxta verbum Apostoli neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat Deus; ipsum, qui de mortificato semine plurimum fructum affert, nimis avare quidem in decimis defraudate nititur census, & tributa, que interdum indecimata prætereunt, de fructibus primitus deducendo; Cum autem in signum universalis dominii quasi quodam titulo speciali sibi Dominus decimas reservaverit, nos & ecclesiarum dispensis, & ecclesiarum periculis obviare volentes, statuimus, ut in prærogativam dominii generalis exactionem tributorum, & censuum præcedat solutio decimarum, vel saltem hi, ad quos census, vel tributa indecimata pervenerint, quoniam res cum suo onere transit, ea per censuram ecclesiasticam decimare cogantur ecclesiis, quibus de jure debentur.* Sic etiam communiter.

Decimæ personales solvendæ sunt nisi deductis prius expensis, c. Pastoralis 28. de decimis; ibi: *Explicare postulari, utrum quis possit de molendinis, & piscariis necessarias expensas deducere priusquam solvat decimas ex eisdem, sicut eat in negotiatione concessum. Ad quod respondemus, quod licet circa res requisitas, vel factas de pecunia decimata, cum ipsæ vendantur, credamus deducendas expensas &c.* & Glossa, ib. verb. *Expensas, ibi: "Expensas factas in vendendo & redeundo, negociando, faciendæ meliorem;" & est communis. Rationes autem, cur decimæ personales solvendæ sint deductis expensis, & prædiales expensis non deductis, variè assignantur à Doctoribus, ut videri potest apud Barbosa loc. cit. num. 34. sed hic adducitur solum illa, quam præ cæteris dant D. Thomas 2. 2. q. 87. art. 2. Gonz. in c. Cum homines 7. de decimis n. 8. idem Barb. loc. cit. num. 26. Pirhing loc. cit. num. 30. & alii plures, scilicet, quod decimæ personales solvantur ex fructibus civititer consideratis, quorum nomine illi soli veniunt, qui deductis expensis superius; l. fructus 7. in prin. ff. rol. Matrim. ibi: *Fructus ex esse constat, qui deductis expensis, supererant;* & l. 1. Cod. de fruct. lib. ibi: *Hoc fructuum nomine continentur, quod justis fructibus deductis superest, ut ex v. g. si quis expedit centum aureos in emendis mercibus, quas postea vendat 150. aureis, ex hac summa deducendi sunt prius aurei, quibus merces emptæ sint, deinde expensæ factæ in vestigalibus, & itineribus, quibus deductis, si remanserint in lucto triginta aurei, tenebitur pro decimis solvere tres aureos; ut recte advertit Canisius tractatu de decimis cap. 2. n. 2. Decimæ vero prædiales solvantur ex fructibus naturaliter consideratis secundum se, & quatenus ex terra, & re ipsa proveniunt dono, & beneficio Dei, sine quo potuisset etiam post factas expensas nihil crescere, juxta illud 1. ad Corinth. 3. ibi: *Neque qui plantat, neque qui rigat, est aliquid, sed qui incrementum dat Deus;* Unde cum ab ipso Deo, tamquam Auctore cuiuslibet ipsi fructus proveniant, decimæ de illis sine ulla expensarum deductione solvantur. Sicut enim si locetur vinea, vel ager pro certis mensuris, vel certa parte v. g. quarta fructuum, solvendi sunt fructus locatori non deductis expensis, juxta c. Tua nobis 26. de decimis; ita etiam ex fructibus prædialibus decimæ integre solvi debent non deductis expensis, quia prædialia sunt à Deo veluti locata homini pro decima parte fructuum sibi tamquam Supremo Domino, ac vice sui ecclesiæ ministri quotannis solvendæ; arg. cit. c. Tua nobis 26. & c. Cum non sint 23. de decimis.**

(Etiam per leg. 15. tit. 20. p. 1. sit decretum decimas personales esse solvendis, semper consuetudo attendi debet l. 19. ejusd. tit. & p. per consequens ubi datur consuetudo non solvendi, ejus observantia indefectibilis

consentur: quod in desuetudinem abisset hujusmodi solutio, per se equidem in hispania patet; verum in territoris Americarum, quod non præstetur decimæ personales, est constitutum leg. 20. tit. 16. lib. 1. Ind.)

Decimæ prædiales solvendæ sunt statim ac fructus sunt à solo separati, & collecti textu expresso in cit. c. Cum homines 7. de decimis, ibi: *Mandamus quatenus eos cogatis, ut decimam statim fructibus collectis persolvant;* Idque desumitur ex c. 22. Exodi, ubi dicitur: *Decimas tuas, & primitias tuas non tardabis reddere.* Et obligati ad decimas tenentur illas sic solvere etiam si parochia, vel ab alio jus decimandi habente prius non moneantur, nec ab eis petantur, nam ipse dies, sive tempus solutionis pro creditore interpellat; arg. c. Potuit 4. de locato, & conducto, ibi: *Non obstante, quod ei, ut Canonem solvet, non existit nunciatum, cum in hoc casu dies statuta pro Domino interpellat;* Alioquin peccant, si sine justa causa solutionem notabiliter differant, ut pro certo supponitur, & traditur, c. Decimæ 66. caus. 16. quest. 1. ibi: *Sed si tardius dare decimas peccatum est, quanto pejus est non dedisse?* & tenent Glossa in cit. c. Cum homines 7. de decimis, verb. *Fructibus collectis. Abbas ibid. n. 3. Layman l. 4. tract. 6. cap. 5. num. 1. Rebuffus loc. cit. num. 3. Pirhing loc. cit. num. 93. Reiffenstuel loc. cit. num. 32. & alii passim. Immo obligati ad decimas tenentur ad rescandendum damnum, si quod ex sua culpabili mora solvendi in decimis sequatur, arg. l. Cum res 47. ff. de Legat. 1. cap. Cum gratia sui unio. de commodato, ibi: *Seu in mora fuisset, & cit. cap. Cum homines 7. de decimis, ibi: Alique de subtractis, & retentis dignam satisfactionem exhibere procurent;* & sic tenent cum Glossa omnes Doctores mox citati. Decimæ prædiales solvendæ sunt pluries in anno, si prædialia fuerint in anno fructus proferant, textu expresso in cap. Ex parte 21. de decimis, & Glossa in cap. Revertimini 65. caus. 16. quest. 1. verb. *Annus, & est communis. Decimæ personales, ubi illic adhuc sunt in usu, solvantur omnes in fine cujusque anni, sicut alii census, & tributa tunc solvi solent;* Glossa in cit. cap. Revertimini 65. caus. 16. quest. 1. Abbas in cap. Pervenit 5. de decimis num. 3. Layman loc. cit. Pirhing loc. cit. num. 39. Reiffenstuel loc. cit. num. 35. & alii passim. Et ratio est, quia si de cujusvis operis, negotii, vel industriae fructu, seu lucro statim solvi debent decimæ, id in nimium incommodum esset tum ipsi datori, tum ipsi acceptatori decimarum, cum particularis solutio multa incommoda afferre solet; lib. Plane 3. Famil. Herciscund. Si tamen alicubi esset diversa consuetudo, esset observanda, cum de tempore solutionis decimarum personalium nihil reperitur cautum in Jure, & sic attendenda erit cujusque loci consuetudo, nam de quibus causis scriptis legibus nihil utitur, id custodiri oportet, quod moribus, & consuetudine introductum est, quod dicit Ulpianus l. de quibus 32. ff. de Legibus.*

Circa locum, in quo solvendæ sint decimæ, si attendatur jus commune, videtur, quod parochiani teneantur propriis sumptibus illas deferre in domum, vel horreum parochi; arg. cap. Revertimini 65. caus. 19. quest. 1. ibi: *Hortor vos, utque commones, ut inferatis decimas in horrea mea;* c. Decimas 1. caus. 16. quest. 7. ibi: *Inferre omnem decimationem in horreum meum, quod est desumptum ex Malachie 3. & tenent Glossa in cit. c. Revertimini verb. In horrea, Abbas in cap. Pervenit. 5. de decimis num. 3. Covarrubias lib. 1. varior. revolot. cap. 17. num. 8. Gutierrez lib. 2. Canon. qq. cap. 12. num. 23. Reiffenstuel loc. cit. numer. 36. cum communi aliorum contra Barbosa loc. cit. num. 94. Et ratio est, quia, ut recte dicit meus Reiffenstuel loc. citat. christiani non aliàs tenentur prestare decimas in signum universalis dominii Deo, quam quibus subditus tenetur tributa sua, & census solvere terreno Domino in signum dominii ejusdem; arg. c. Tua nobis 26. de decimis; sed terreni subditi tenentur census, & tributa in signum dominii debita, deferre propriis sumptibus ad domum Domini, arg. l. Pro locis 6. c. de ann. & trib. ergo &c. Si vero attendatur consuetudo jam fere ubique introducta, teste Gutierrez loc. cit. num. 45. Barbosa loc. cit. n. 24. Canisio de decimis cap. 7. Parochi ipsi, alii-*

que decimatores tenentur decimas colligere, & suis expensis in Domum deferre. Et ubi talis adest consuetudo legitime præscripta, est ibi observanda, ut fatentur omnes Doctores, arg. cap. Cum tanto 11. de consuetudine, ibi: Licet etiam longeva consuetudinis non sit vilitas auctoritas, non tamen est usque adeo vilitura, ut vel Juri positivo debeat præjudicium generare, nisi fuerit rationalis, & legitime sit præscripta. (Circa antecedentia etiam est consuetudo præ oculis habenda Leg. 3. tit. 5. lib. 1. Ord. Reg. 4. tit. 5. lib. 1. Recop. Cast. verum in Indiis sunt in locis solvendæ ubi fructus fuerint collecti, leg. 10. tit. 16. lib. 1. Ind. nec est permittendum personas propriè inditas ad decimatores eas bajulare, leg. 11. ejusd. tit. & lib. quamquam voluntariè se offerant.)

22. Consuetudine esse posse fructus, ex quibus decima non solvatur, communis est Canonistarum sententia. Quæstio vero non inutilis hic discutienda est, an decima debeatur, si in prædiis, quæ fructus ferebant decimæ obnoxios, substituantur fructus, qui consuetudine, ut dictum est, decimæ minime erant subjecti. Affirmant Moranc. in lib. 13. ser. per tot. §. de Servit. rusticæ.
24. Dupineau in suis quest. & consultat. cap. 19. pariter fere per tot. Papon. Corpor. Jur. Francie. lib. 1. tit. 10. num. 5. Rota in Cesarugustana decimarum 15. Maii 1752. & in confirmatoria 20. Aprilis 1753. cor. R. P. D. Caniliac, idque non male, nam decimam debent non ipsa prædia, sed fructus; locus propterea esse nequit decimæ, si consuetudo à decima eximit novos fructus.
26. Negativam vero hanc opinionem duobus in casibus limitat Roseand de la Combe in sua Jurisprudencia Canon. verb. Decimæ, sect. 10. quest. 6. & 7. Prior est si consuetudo vigeat, ut ex novis fructibus non obnoxios decimæ solvatur decima. Alter est si hæc substitutio fructuum non obnoxiorum decimæ, adeo universalis sit, ut parochia congrua desit.
29. Decima regulariter solvenda est in ipsis fructibus, non item in pecunia. Consuetudine vero fieri potest, ut solvatur in pecunia. At quem consuetudo hujus sit efficacia, expendit Rot. in Cracovien. decimarum super bono Jure 26. Junii 1748. cor. Illustriss. Clement. & in alia Cracovien. decimarum super bono Jure 27. Aprilis 1750. cor. Illustriss. Cortada.

ARTICULUS IV.

Jus decimandi à quibus & quibus acquiri, & concedi possit.

SUMMARYUM.

1. Clerici acquirere possunt jus decimandi variis modis. Primo Pape concessione, seu privilegio.
2. Secundo per consuetudinem legitime præscriptam.
3. Ad sic præscribendum contra laicum, vel contra Clericum privatum, vel contra aliam causam non privilegiam, sufficit decennium inter presentes, & vicennium inter absentes.
4. Ad sic præscribendum contra aliquam causam piam requiruntur, & sufficiunt quadraginta anni cum bona fide.
5. Ad sic præscribendum contra ecclesiam parochialem requiruntur quadraginta anni una cum titulo, vel tempus immemorabile.
6. Tertio Clerici acquirere possunt jus decimandi per transactionem.
7. Et talis transactio sit facta cum legitima auctoritate, & consensu Superiorum, obligat etiam successores.
8. Si vero transactio facta fuerit sine legitima auctoritate Superioris, valet solum inter ipsas personas transgentes, & nullomodo obligat successores.
9. Quarto Clerici acquirere possunt jus decimandi donatione, dummodo adsint solemnitates ad alienationem rerum ecclesiasticarum requisite.
10. Si tamen decimarum donatio sit facta à laico ecclesie, vel loco religioso, tunc non requiruntur tales solemnitates, sed sufficit solus Episcopi consensus.

11. Quarto Clerici acquirere possunt jus decimandi per mutationem.
12. Requiritur autem etiam solemnitates ad alienationem necessarias.
13. Sexto Clerici acquirere possunt jus decimandi per compromissionem in arbitros.
14. Requiritur tamen pro tali compromisso solemnitates ad alienationem necessarias.
15. Laici nullo modo possunt acquirere jus decimandi, quantum spirituale, sive fundatum in titulo spirituali officii, seu obligatione ministrandi spiritualia.
16. Possunt tamen laici licite, & valide per specialem concessionem, seu privilegium Summi Pontificis acquirere jus decimarum, quatenus hoc consideratur ut abstractum à titulo, ac jure spirituali, & solummodo est quid temporale, scilicet jus præcisè percipiendi decimam partem fructuum.
17. Immo olim etiam Episcopi, ac alii ecclesiarum Prælati jus percipiendi tales decimas in feudum, vel emphyteusim perpetuo concedere poterant.
18. Hodie tamen à tempore Concilii Turonensis celebrati sub Urbano II. anno 1096. vel saltem à tempore Concilii Lateranensis celebrati sub Alexandro III. 1179. id sine consensu, & facultate Summi Pontificis facere amplius non possunt.
19. Valent tamen etiam nostris temporibus illorum concessionem eidem facta ante dictum Decretum Urbani II. & ante dictum Concilium Lateranense. possuntque laici etiam hodie licite retinere jus talium decimarum antecessoribus suis concessum ante dictum decretum.
20. Laici nulla præscriptione, & consuetudine etiam immemorabili acquirere possunt jus decimandi.
21. Hinc laici ut valere valeant decimas, præter tempus immemorabile, requirunt insuper famam privilegii, debentque laici probare communem famam, quod decimæ fuerint suis antecessoribus ex privilegio concessæ, vel ante Concilium Lateranense in feudum date sint.
22. Contraria tamen sententia est etiam probabilis.
23. Laici jus decimandi, quod ex legitimo titulo possident, nequeunt per venditionem, donationem, mutationem, vel per alium contractum in alios transferre laicos sine auctoritate Pape.
24. Essi tamen sit vere probabilis etiam contraria sententia.
25. Add. inserantur, ad num. 26.

Clerici acquirere possunt jus decimandi variis modis. Primo Pape concessione, seu privilegio, ratione cujus privilegii, seu concessionis sit, quod decimæ alie de jure ad parochiam spectantes, debeant solvi ecclesie non parochiali, v.g. Regulari, aut Beneficario simplici. Ita Doctores communiter, arg. cap. Statuto 2. de decimis in 6. (Aliquid ad rem citate leg. 4. §. 5. tit. 20. p. 1.) Secundo, per consuetudinem legitime præscriptam. Est communis, arg. cap. Cum sint 18. c. ad Apostolicæ 20. cap. Cum contingat 29. de decimis. (Conducti lex 19. tit. 3. lib. 1. Ord. Reg. præcipue in fin. leg. 1. tit. 5. ejusd. aliquid suadet lex 1. tit. 5. lib. 1. Recop. Cast. prope med. & in fin. Vid. add. hisp. sup. art. 3.) Et ratio est, quia consuetudo legitime præscripta derogare potest juri communi positivo, cap. Cum tanto 2. de consuetud. & per consequens jus uni ecclesie competens in aliam transferre, cap. Cum dilectus 8. de consuetud. Ad sic autem præscribendum contra laicum, vel contra Clericum privatum, vel contra aliam causam non privilegiam sufficit decennium inter presentes, & vicennium inter absentes, arg. unic. C. de usucap. transformand. & §. 1. Inrit. de usucap. ibi: Cautum est, ut res quidem mobilis, per triennium, immobilis vero longè temporis possessione (id est inter presentes decennio, inter absentes viginti annis) usucapiantur. Ad sic præscribendum contra aliquam causam piam, v.g. hospitalem, monasterium, capitulum, vel aliquam ecclesiam non parochialem, requiruntur, & sufficiunt quadraginta anni cum bona fide. Authen. Quas actiones. C. de Sacrosanct. Eccles. cap. Aure. 6. c. Illud autem 8. & cap. Quia judicante 9. de præscripti. Ad sic vero præscribendum contra ecclesiam parochialem requiruntur quadraginta anni una cum titulo, vel tempus immemorabile; Est communis, Et ratio

ho est quia ad præscriptionem contra ecclesiam requiritur dictum tempus una cum titulo, quoties jus commune resistit, vel præsumptio est contra præscribentem textu expresso in cap. 1. de præscriptione in 6. ibi: "Nam licet ei, qui rem præscribit ecclesiarum, si sibi non est contrarium jus commune, vel contra eum præsumptio non habetur, sufficit bona fides: Ubi tamen est ei jus commune contrarium, vel habetur præsumptio contra ipsum, bona fides non sufficit, sed est necessarius titulus, qui possessori causam tribuat præscribendi: Nisi tanta temporis allegetur præscriptio, cujus contrarium memoria non existat." Atque jus commune resistit præscribenti decimas contra ecclesiam parochialem, & habetur præsumptio contra ipsum præscribentem, cum sit expresse statutum decimas de jure pertinere ad parochos, cap. Quoniam 13. c. Cum sint 18. c. ad Apostolicæ 20. c. Tua nobis 26. c. Cum contingat 29. & cap. Cum in tua 30. de decimis, adeoque &c. (Sic etiam videtur innui in leg. 7. tit. 20. p. 1. 26. tit. 29. p. 3. Vid. add. hisp. verb. Congrua, vers. Auctor 1: & verb. Vicarius Parochialis.)

6. Tertio, Clerici acquirere possunt jus decimandi per transactionem, ita ut jus decimandi per talem transactionem, seu amicabilem compositionem, uni, vel alteri, vel utrique parti acquiratur, ut constat ex c. Multiplici 3. & c. Suggestum 9. de decimis, ut si v. g. lis oriatur, ad quem ex parochis, vel aliis Clericis, vel etiam Religiosis pertineant decimæ, possunt partes litigantes transigere, & componere, ut decimæ aequaliter inter ipsos dividantur, vel uni parti major portio, vel alteri minor tribuatur, dummodo in tali transactione nullum pactum simoniacum interveniat, ita ut pro spirituali Jure decimarum detur pecunia, vel alia res pretio æstimabilis. Glossa in cit. c. Ex multiplici, verb. Conventionem, Rebuffus de decimis quest. 15. num. 26. Pirhing loc. cit. num. 129. Reiffenstuel loc. cit. num. 117. & alii communiter. Talis autem transactio sit facta cum legitima auctoritate, & consensu Superiorum, obligat etiam successores. Glossa in c. Ex multiplici, verb. Eamdem conventionem, Abbas ib. n. 2. Layman l. 4. tract. 6. n. 1. Reiffenstuel l. c. n. 117. & communis aliorum, arg. c. Statutum 2. de transactionibus, ibi: Statuimus, ut si super decimis inter vos, & aliquam personam ecclesiasticam de assensu Episcopi, vel Archiepiscopi sui compositio facta fuerit, rata & inconcussa persistat, & c. Veniens 8. de transactionibus, ubi expresse declaratur successorem non teneri stare transactioni super decimis factæ absque auctoritate legitima Superioris. Si vero transactio facta fuerit sine legitima auctoritate Superioris, valet solum inter personas ipsas transgentes, & nullomodo obligat successores, cit. c. Veniens 8. de transactionibus, ubi assignatur hæc ratio: Cum inter personas facta potius, quam inter ecclesias videatur, nec facta inter alios facta aliis obesse patiamur. Quod idem colligitur ex Concilio Trident. sess. 6. c. 4. de reform. ibi: Concordiis, que tantum suos obligent auctores, non etiam successores; & tenent Glossa citata, Fagnan. in d. c. Veniens num. 2. Reiffenstuel loc. cit. num. 118. & alii communiter. (Leg. 24. tit. 20. p. 1.)
9. Quarto Clerici acquirere possunt jus decimandi Donatione, dummodo adsint solemnitates ad alienationem rerum ecclesiasticarum requisite, cum donatio expresse numeretur inter species alienationis: cap. Nulli liceat 5. de rebus ecclesie alienandis vel non, ibi: Alienationis autem verbum continet... donationem. Si tamen decimarum donatio sit facta à laico ecclesie, vel loco religioso, tunc non requiruntur tales solemnitates, sed sufficit solus consensus; c. Cum Apostolica Sedes 7. de his que fiunt à Prælato sine consensu Cap. ibi: "Nam in Lateranensi Concilio est inhibitum, ne quælibet religiosa persona ecclesias, & decimas de manibus laicorum sine consensu Episcoporum recipiat; per quod directe datur intelligi, quod sufficit consensus Episcopi, ut licet ecclesie sit decimas de manibus recipere laicorum. Hoc autem de illis decimis intelligimus, quæ laicis in feudum perpetuo sunt concessæ." Quinto Clerici acquirere possunt jus decimandi, Permutatione, qua una ecclesia cum altera decimas per decimis, vel alio jure

spirituali permutat; arg. c. Ad q. 6. & c. Exhibita 9. de rebus permutat. & Glossa ibidem verb. Temporalia cum communi Doctorem. Requiritur autem solemnitates ad alienationem necessarias, quia Permutatio expresse numeratur inter species alienationis; c. Nulli liceat 5. de rebus ecclesie alienandis vel non, ibi: Alienationis autem verbum continet permutationem. Sexto Clerici acquirere possunt jus decimandi per Compromissionem in Arbitros; arg. c. Cum Apostolica 7. de his que fiunt à Prælato sine consensu. Capitulum & c. Sane 1. de Arbitris: Per arbitrium enim, seu sententiam Arbitrorum (cui partes stare debent) possunt decimæ uni litigantium adjudicari, & alteri auferri, sive totæ, sive pro parte.

Requiruntur tamen pro tali compromisso solemnitates ad alienationem necessarias. Abbas in cap. Dilecti Filii 4. de Arbitris, num. 8. Layman lib. 4. tract. 6. cap. 6. n. 1. Pirhing loc. citat. Reiffenstuel loc. citat. num. 120. & alii passim. Et ratio est, quia per compromissum indirecte perveniri potest ad alienationem decimarum quæ est directe prohibita, patet ex toto titulo de rebus ecclesie alienandis vel non, & ex Constitut. Paul. II. incipit Ambitiosas; prohibita autem alienatione, censetur etiam prohibitus omnis actus, per quem deveniri potest ad alienationem; cap. Cum quid 39. de regul. juris in 6. ibi: Cum quid prohibetur, prohibentur omnia, quæ ex illo sequuntur.

Laici nullo modo possunt acquirere jus decimandi, quatenus spirituale est, sive fundatum in titulo spirituali Officii, seu obligationis ministrandi spiritualia textu expresso in c. Decimas 1. caus. 16. quest. 7. ibi: "Decimas, quas in usum pietatis concessas esse canonica auctoritas demonstrat, à laicis possideri auctoritate Apostolica prohibemus, sive ei ab Episcopis, vel Regibus, vel quibuslibet personis eas acceperint; nisi ecclesie reddiderint, scientes se sacrilegii crimen committere, & æternæ damnationis periculum incurrere." cap. Ad hæc 15. de decimis, ubi Alexander III. irritat donationem decimarum factam à quodam Abate cuidam laico, & ejus heredibus, ibi: "Quoniam Sanctuarium Dei, (scilicet decima, quatenus est jus mere spirituale) jure hereditario possideri non debet, viribus carere debet; Et laicum (nisi decimam ipsam ipsi ecclesie libere resignaverit) vinculo excommunicationis adstringatur; cap. Quamvis 17. de decimis, ibi: "Quamvis sit grave nimis, & divini dignum animadversione iudicii habebatur, quod laici quidam, quod Sacerdotum est in ecclesiasticis rebus, (de decimis est sermo) usurpant, majorem tamen &c." & consimiliter habetur in cap. Prohibemus 19. eod. tit. & cap. Causam 7. de præscriptionibus & est communis; & certa cum Glossa in d. cap. Quamvis, verb. concesserit, & Rota p. 1. recent. decis. 48. num. 9. part. 8. decis. 47. n. 25. part. 9. tom. 1. decis. 234. num. 1. & 2. part. 10. decis. 97. num. 1. dec. 253. num. 9. decis. 291. num. 31. part. 14. dec. 234. num. 1. part. 15. dec. 67. num. 1. p. 17. dec. 46. num. 5. & saepe alibi. Et ratio est, quia cum laici Officia spiritualia ministrare non possint; cap. Bene quidem 1. dist. 69. cap. Decernimus 1. de iudicis; c. Tua 25. de decimis: sequitur evidenter, quod nullo modo possint acquirere jus decimandi quatenus spirituale est, sive fundatum in titulo spirituali Officii, seu obligationis ministrandi spiritualia. (Circa prædicta videantur leges prænotate tit. 20. p. 1. tit. 5. lib. 1. Recop. Cast. tit. 16. Ind. nec erit extraneum in conspectu habere tit. 14. p. 1. ubi agitur de rebus ecclesiarum quæ non sunt alienandæ & qua forma sit alienationi consentiatur; retrorsum inspicitur add. hisp. verb. Alienare in fine.)

Possunt tamen laici licite, & valide per specialem concessionem, seu privilegium Summi Pontificis acquirere jus decimarum, quatenus hoc consideratur ut abstractum à titulo, ac jure spirituali, & solummodo est quid temporale, scilicet jus præcisè percipiendi decimam partem fructuum, Est communis cum Pirhing loc. cit. n. 138. Reiff. loc. cit. n. 131. Rota p. 6. dec. 19. n. 19. p. 7. dec. 180. n. 20. & 21. p. 10. dec. 175. n. 9. dec. 291. num. 9. p. 14. dec. 424. num. 9. & saepe alibi. Et constat multiplici experientia plurimum Romanorum Pontificum, qui jus percipiendi perpetuo similes decimas cum facultate transferendi illud successoribus suis concesserunt variis Re-

gibus, Ducibus, aliisque Principibus ob eorum amplissima merita, & maxima beneficia in urgentissimis casibus ecclesie catholice prestata. Immo olim etiam Episcopi, ac alii ecclesiarum Prælati jus percipiendi similes decimas in feudum, vel emphyteusim perpetuo laicis concedere poterant, ut traditur in cap. Cum Apostolica 7. de his que sunt à Prælati, & desumitur ex cap. Tua 25. de decimis, ubi supponitur quod ab antiquo decimæ in feudum laicis dari poterint, & constat ex decreto Urbani II. revocantis dictam potestatem, ut patet in lib. 1. Feudor. tit. 6. & tradit communis Doctorum cum Rota part. 7. recent. decis. 103. num. 8. dec. 193. num. 23. p. 8. dec. 47. num. 23. & 31. part. 9. tom. 1. dec. 234. num. 3. (L. 22. tit. 20. p. 1. Vid. add. hisp. in art. seq.)

18 Hodie tamen à tempore Concilii Lateranensis celebrati sub Alexandro III. ann. 1179. teste Covarrubia lib. 1. variar. resolut. cap. 7. num. 4. Barbosa in cap. 1. de his que sunt à Prælati num. 2. Rebuff. in tract. de decimis, quest. 10. num. 23. & Rota part. 8. recent. decis. 76. num. 6. part. 15. decis. 375. num. 3. id sine consensu, & facultate Summi Pontificis facere amplius non possunt: Rota part. 2. recent. decis. 262. num. 3. part. 8. quest. 47. num. 31. cum seq. & d. 76. num. 6. & patet ex cit. Decreto Urbani II. relato in lib. 1. Feud. tit. 6. & ex cap. Ad hæc 15. cap. Quamvis 17. cap. Prohibemus 19. de decimis, & cap. Statuto 2. §. Sane in fine, de decimis, in 6. Quamvis autem Episcopi, alique ecclesiarum Prælati hodierno jure jus percipiendi similes decimas laicis in feudum, vel emphyteusim perpetuo concedere non possint ex mox citatis verbis; Valent tamen etiam nostris hisce temporibus illorum concessionis eisdem factæ ante dictum decretum Urbani II. & ante dictum Concilium Lateranense, possuntque laici etiam hodie licite retinere jus talium decimarum antecessoribus suis concessum ante dictum decretum, ita hæc ut expresse in cap. Episcopum, vel Abbatem lib. 1. Feudor. tit. 6. ubi dicitur: De feudis ante illud decretum factis, seu concessis, quod firmiter permanere debeant; non autem de datis post decretum illud; & colligitur clare ex cap. Cum Apostolica 7. in fine de his que sunt à Prælati. & ex cap. Statuto 2. §. Sane, in fine, de decimis, in 6. Et sic communis Doctorum cum Rota part. 7. decis. 103. num. 7. part. 8. decis. 47. n. 34. part. 9. tom. 1. dec. 234. num. 2. & 5. part. 15. dec. 67. num. 2. & 11. part. 16. decis. 109. num. 3.

20 Laici nulla prescriptione, & consuetudine etiam immemorabili acquirere possunt jus decimandi, textu expresso in cap. Causam 7. de prescriptionib. ibi: Quia cum laici decimas detinere non possint, eas nulla valent prescribere ratione, nisi vides rationem datam à textu, nempe, quia decimas detinere, seu possidere non possunt, quod autem quis possidere non potest, etiam prescribere nequit, cum sine possessione prescriptio non procedat, textu clarissimo in Regul. 3. de Regul. jur. in 6. ibi: Sine possessione prescriptio non procedit. Et sic tenet Engel lib. 3. dec. tit. 30. num. 23. Reiffenstuel ibid. num. 138. Pirhing de prescription. num. 41. Covarrubias variar. resolut. lib. 1. 17. num. 5. Layman lib. 4. traç. 6. cap. 6. num. 8. Rebuff. de decimis quest. 20. num. 24. & communis aliorum cum Rota part. 7. recent. decis. 137. num. 7. part. 16. dec. 109. num. 2. & sepe alibi. (Leg. 19 & 8. tit. 11. lib. 2. For. Reg. Leg. 2. 21. 22. tit. 29. p. 3. cum leg. 1. 2. & 3. seq. tit. 30. ejusd. Leg. 1. tit. 13. lib. 3. Ord. Reg. Leg. 3. tit. 15. lib. 4. Recop. Cast.) Hinc laici ut retinere valeant decimas, præter tempus immemorabile, requirunt insuper fama privilegii, debentque laici probare communem famam, quod decimæ fuerint suis Successoribus ex privilegio concessæ, vel ante Concilium Lateranense in feudum datæ sint. Sic Abbas in cap. Cum Apostolica 7. de his que sunt à Prælati, num. 12. & ibi Imola num. 21. Joan. Andreas num. 9. Felinus in cap. Cum contingat, de Foro competente, num. 4. Moneta de decimis cap. 5. quest. 3. n. 59. Card. de Luca de decimis discurs. 6. num. 24. & 25. & alii cum Rota part. 2. recent. decis. 193. num. 6. part. 4. decis. 145. num. 1. part. 8. dec. 137. num. 7. ubi dicit, quod hæc opinio semper fuit in hoc sacro Tribunali recepta, ut in Tolentino decimarum de Capill. 4. Decemb. 1615. coram bon. memor. Andrea ubi latissime fuit firmata, & in Hisp.

palen. decimarum de Almonte 5. Maii 1635. coram Pirovano, & in Corduben. decimarum de Lucena 15. Junii ejusdem anni 1635. & part. 16. recent. decis. 109. num. 2. in Taurinen. 31. Maii 1669. ubi citatur alia in Mediolanen. rescisionis permutationis 21. Maii 1597. coram Cardinali Hieronymo Pamphilio. Contrarium tenent Covarrubias lib. 1. var. resolut. cap. 17. num. 5. §. Sed si, Pirhing de Prescription. n. 44. Reiffenstuel loc. cit. n. 144. & alii. Quæ revera sententia non caret sua probabilitate.

Laici jus decimandi, quod ex legitimo titulo possident, nequeunt per venditionem, donationem, mutationem, vel per alium contractum in alios transferre laicos sine auctoritate Summi Pontificis, cap. Prohibemus 9. de decimis, ibi: Prohibemus, ne laici decimas, cum animarum suarum periculo detinentes, in alios laicos possint aliquo modo transferre; & in ejus sumario sic precise dicitur: Non potest laicus transferre decimam in alium laicum, etiamsi cum titulo illam possidat. Et sic in Glossa in cap. Cum Apostolica 7. de his, que sunt à Prælati. verb. in Lateranensi Concilio, ibi: Nec laici in alios laicos decimas possunt transferre, cap. Prohibemus, de decimis, Rota part. 2. recent. dec. 193. num. 10. ubi sic expresse habet: Postremo nullo modo poterat Episcopus Taurinensis de anno 1544. præstare suam auctoritatem ad effectum, ut decima de laico in laicum transferretur; cap. Prohibemus, de decimis, ibique Doct. Covarrub. d. 17. num. 5. Rebuffus d. quest. 13. n. 79. & sic tenet Abbas in d. cap. Prohibemus num. 4. & plures alii. Et ratio est, quia si jus illud decimandi remanisset apud primum laicum, quæ esset, quod possit citius reddere ad ecclesiam, ad quam spectat, si videlicet decederet sine hærede, & sic talis translatio videtur esse quedam alienatio arg. cap. Apostolicas 13. cap. Sine exceptione 52. caus. 22. quest. 2. cum concordantibus. Est tamen vere probabilis contraria sententia, quam tenet Glossa in dict. cap. Prohibemus, verb. Laicos; Barbosa ibid. num. 7. Pirhing, lib. 3. decretal. tit. 30. num. 144. Reiffenstuel ibid. num. 145. & alii; Et ratio ipsorum est, quia quis potest jus sibi legitime competens in alium transferre nisi jure prohibeat, arg. leg. In re mandata, Cod. Mandati; nullum autem assignari potest jus, quod hoc prohibeat, adeoque & Cic. Titium enim cap. Prohibemus non loquitur, dicunt ipsi, de decimis, quas justo, & legitimo titulo possident, sed solum de illis, quas injuste detinent, ut patet ex illis verbis: Laici decimas cum animarum periculo detinentes, quæ verba non verificantur de decimis legitimo titulo possessis, cum illas tuta conscientia, & sine animarum periculo retineant.

Ad validitatem concessionis decimarum favore laicorum requiritur specialis derogatio Concilii Lateranensis sub Alexandro III. relato in cap. 10. de decimis, ut respondit Rot. in Recent. decis. 614. num. 4. & sequenti, part. 4. tom. 3. coram Cocim. decis. 643. num. 6. coram Penia decis. 997. num. 4. ubi quod clausula: Non obstantibus &c. Quorum tenores &c. non inducunt talem derogationem, inter impressas post Tambur. de jur. Abbat. decis. 92. numer. 1. & sequenti, in Constantien. decimarum 17. Januarii 1744. §. 7. coram Illustriss. de Thun, & in Sabinen. decimarum 6. Martii 1747. §. 13. cor. clar. mem. Millin.

Declara tamen procedere, si concessio cadat super jure spirituali decimandi, non item super commoditate decimarum, quæ est quid temporale. Rota coram Bichio decis. 347. num. 8. & inter impressas post. Salgad. de Labirint. Credit. decis. 95. num. 6. & sequenti.

Utilis propterea est inspectio, quando concessio decimæ dicenda sit super spirituali jure decimarum, & quando super decimarum commoditate. Vide si lubet de ea Pacion. de Locat. & Conduç. cap. 10. num. 88. & Rota inter impressas post Salgad. de Labirint. Creditor. dict. decis. 95. num. 9. & plur. sequenti. DD.

ARTICULUS V.

Decimæ, quoad modos, quibus potest quis eximi ab ipsis solvendis, & quoad Judicem competentem in earum causis.

SUMMARIUM.

1. **P**rimus modus, quo potest quis eximi ab obligatione solvendi decimas, est privilegium concessum à Summo Pontifice.
2. Papa valide concedit exemptionem decimarum.
3. Privilegium eximendi à decimis cessat, quando incipit esse enormiter præjudicium ecclesiis parochialibus.
4. Cum dubitatur, an privilegium sit enormiter læsivum, recurrendum est pro declaratione ad Papam.
5. Insuper privilegium non solvendi decimas cessat, & amittitur per non usum, seu potius per usum contrarium, quo privilegiati decimas per 40. annos solvant.
6. Nec sufficit ad amittendum tale privilegium, si per 30. annos privilegiati solvant decimas, ut dicitur in cap. Si de terra 6. de privilegiis (Leg. 42. tit. 18. p. 3.) quia hoc caput tamquam jus antiquum continens fuit correctum à dict. cap. Accedentibus, utpote jus recentius continente; ut notatur in ejusdemmet capituli summario, & communiter à Doctoribus. Eo vel maxime, quod jure novo universaliter contra ecclesias quascumque, ac privilegia earundem non nisi quadraginta annorum admittitur prescriptio, textu expresso in cap. Illud autem 8. de prescriptionib. ibi: Illud autem te scire volumus, & tenere quod adversus ecclesias minorem prescriptionem, quam quadraginta annorum Romana Ecclesia non admittit, licet quidam canones comprobent triennalem." Uterius privilegium non solvendi decimas potest amitti transactione, & conventionione facta inter partes.
7. Secundus modus, quo potest quis eximi ab obligatione solvendi decimas, est consuetudo, vel prescriptio.
9. Hinc inferitur posse ex consuetudine induci, ut ex certis fructibus, v. g. vino, oleo, feno, &c. vel ex fructibus minutis, & fabulis animalium nullæ omnino decimæ solvantur, aut aliqua solum portio solvatur.
10. Et sic potest induci consuetudo, quod decima de bonis locatis, aut arrendatis non solvantur, quæ consuetudo servanda est.
11. Sic etiam consuetudine possunt decimæ alterari respectu quotæ, qualitatis, & modi.
12. Talis consuetudo debet esse uniformis, universalis, & legitime prescripta.
13. Ad hoc ut talis consuetudo sit legitime prescripta requiritur lapsus saltem quadraginta annorum.
14. Adducitur instantia, & solvitur, ad n. 15.
16. Ad solum Judicem ecclesiasticum privative quoad laicum pertinet causa decimarum, si agatur de proprietate, & jure percipiendi decimas, ad quem pertinet, si de privilegio, aut prescriptione earum, aut de exemptione à solutione earundem agatur.
17. Hinc fit, ut etiam causa decimarum, quæ data sunt in feudum secularibus, discutienda sit coram Judice Ecclesiastico.
18. Unde si quis in similibus causis decimarum erga Judicem ecclesiasticum contumacem se exhiberet, posset per censuras compelli.
19. Addit. ex aliena manu, ad n. 42.
1. **P**rimus modus, quo potest quis eximi ab obligatione solvendi decimas, est privilegium concessum à Summo Pontifice: arg. cap. Ex multiplici 3. cap. Dilecti Filii 8. cap. Ex parte 10. cap. Licet 11. cap. Ad audientiam 12. & cap. A nobis 24. de decimis, ubi expresse dicitur, quod quilibet decimas solvere tenetur, nisi à præstatione ipsarum specialiter sit exemptus, & paulo infra: Nisi ab eis ostendatur, quare ab hujusmodi sint immunes: Papa enim valide concedit exemptionem decimarum, cum de ejus potestate non sit dubitandum, Rota part. 12. recent. decis. 299. num. 3. Et sic communis, & certa omnium Doctorum. Tale autem privilegium eximendi à decimis cessat, quando incipit esse enormiter perniciosum ecclesiis parochialibus, ut si v. g. alicui monasterio medicos fundos habenti concessum sit tale privilegium, cessat si postea ejus possessiones, & fundi sive per donationes, sive per emtiones, aut alio modo tanto augeantur, ut major pars agrorum loci jam ab ipso possideatur, & sic decimæ successive nimium subtrahantur, indeque parochi enormiter lædantur; arg. cap. Suggestum 9. de decimis; cap. Quid per Novale 21. de verbos. signific. & cap. Cum ad hæc 16. de Cleric. residentib. & tenet Abbas in dict. cap. Suggestum num. 3. & 4. Barbosa ibid. num. 2.

& communis aliarum. (Leg. 4. §. & 23. tit. 20. p. 1.) Cum vero dubitatur, an privilegium sit enormiter læsivum, recurrendum est pro declaratione ad Summum Pontificem; arg. cap. Cum venisset 12. de judicib. ibi: "Cum super privilegiis Sedis Apostolicæ vertatur questio; nolumus de his per alios judicari; quia illius est interpretari, cujus est concedere; arg. cap. Inter alia 31. de sent. excomm. ibi: Unde jus procedit, interpretatio quoque procedit; & leg. fin. Cod. de leg. Insuper privilegium non solvendi decimas cessat, & amittitur per non usum, seu potius per usum contrarium, quo privilegiati decimas per 40. annos solvant; cap. Accedentibus 15. de privilegiis, ibi: "Cum enim tanto tempore (scilicet per 40. annos) contra indulta privilegia decimas solverint, eis renuntiassæ tacite præsumuntur." Nec sufficit ad amittendum tale privilegium, si per 30. annos privilegiati solvant decimas, ut dicitur in cap. Si de terra 6. de privilegiis (Leg. 42. tit. 18. p. 3.) quia hoc caput tamquam jus antiquum continens fuit correctum à dict. cap. Accedentibus, utpote jus recentius continente; ut notatur in ejusdemmet capituli summario, & communiter à Doctoribus. Eo vel maxime, quod jure novo universaliter contra ecclesias quascumque, ac privilegia earundem non nisi quadraginta annorum admittitur prescriptio, textu expresso in cap. Illud autem 8. de prescriptionib. ibi: Illud autem te scire volumus, & tenere quod adversus ecclesias minorem prescriptionem, quam quadraginta annorum Romana Ecclesia non admittit, licet quidam canones comprobent triennalem." Uterius privilegium non solvendi decimas potest amitti transactione, & conventionione facta inter partes, parochum v. g. & privilegiatos, si hi privilegium, ut ex toto, vel ex parte remittant textu aperto in cap. Dilecti 8. de decimis, ibi: "Vel cum ipsis amicabilem componatis;" cap. Suggestum 9. eodem tit. ibi: "Mandamus, quatenus cum prædicto Abbate, & Fratribus super ipsis decimis componatis, & c. Nuper 34. eodem tit. ibi: Decimas persolvant ecclesiis, quibus ratione prædiorum antea solvebantur, nisi cum ipsis ecclesiis aliter dixerint componendum." Et ratio petitur ex cujusque libero usu sui juris, cum, ut expresse dicitur in c. Si de terra 6. de privileg. Cum liberum sit unicuique suo juri renuntiare.

Secundus modus, quo potest quis eximi ab obligatione solvendi decimas, est consuetudo, (Leg. 8. tit. 20. p. 1.) vel prescriptio; Dummodo tamen ecclesie ministri aliunde quam ex decimis congruam sustentationem habeant, v. g. ex amplis redditibus fundationis ecclesie, oblationibus, aut legatis piis, obligatio solvendi decimas potest tolli, & abrogari per contrarium legitimum consuetudinem, sive à Clericis, sive à Laicis. Ita defenditur contra plures veteres Canonistas, & contra Reiffenstuel à ferè omnibus recentioribus tum Canonistis, tum Theologis, & in specie à Covarrubia lib. 1. variar. res. cap. 17. n. 8. Silvest. verb. Decima quest. 4. Navarr. lib. 3. cons. 2. de decimis, Rebuff. de decimis quest. 13. num. 46. Moneta eod. traç. cap. 5. quest. 1. num. 89. Azor. part. 1. lib. 7. cap. 26. quest. 4. Suarez l. 1. cap. 12. num. 8. Less. lib. 2. cap. 39. num. 25. Canis. traç. de decimis cap. 17. num. 8. Layman lib. 4. traç. 6. cap. 6. num. 10. Pirhing loc. cit. n. 126. Barb. de offic. Parochi cap. 28. §. 3. num. 64. cum aliis fere communiter; & Rota part. 6. recent. decis. 23. num. 3. part. 8. decis. 146. num. 7. & sepe alibi. Et ratio est, quia supposita congrua sustentatione ministrorum ecclesie aliunde quam ex decimis, decimæ non debentur ipsis jure naturali, vel divino, sed solum jure humano ecclesiastico, ut jam probatum est supra in art. 1. num. 20. Jus autem humanum ecclesiasticum potest omnino tolli, & abrogari per contrarium consuetudinem legitime introductam, & prescriptam; cap. Cum tanto 11. de consuetud. & leg. de quibus 32. ff. de Leg. adeoque & c. Hinc inferitur posse ex consuetudine induci, ut ex certis fructibus, v. g. vino, oleo, feno, &c. vel ex fructibus minutis, & fabulis animalium nullæ omnino decimæ solvantur, aut aliqua solum portio solvatur, Rota part. 1. recent. decis. 469. n. 2. decis. 474. num. 5. part. 9. tom. 1. decis. 133. numer. 1. Et sic potest induci consuetudo, quod decimæ de bonis locatis, aut arrendatis non solvantur, quæ con-

tueto servanda est. Rota part. 13. recept. dec. 344. n. 6.
 11 Sic etiam consuetudine possunt decimæ alterari respectu
 quotæ, qualitatis, & modi. Rota part. 6. rec. dec. 311.
 12 num. 5. part. 19. tom. 1. dec. 12. num. 6. Talis autem
 consuetudo debet esse uniformis, universalis, & legiti-
 me præscripta. Rota part. 1. rec. dec. 469. num. 2.
 dec. 474. num. 1. part. 5. tom. 1. dec. 124. num. 12.
 13 part. 13. dec. 344. num. 6. Et ad hoc ut talis con-
 suetudo sit legitime præscripta, requiritur lapsus saltem
 46. annorum, Cap. illud autem 8. de præscriptionib.
 Cap. Accedentibus 15. de privileg. Rotâ p. 15. rec. 322.
 num. 8.
 15 Objicies, laici non possunt præscribere jus percipiendi
 decimas, ut istæ ipsis solvantur ab aliis; textu expreso
 in Cap. Causam 7. de præscription. ibi. Quia cum lai-
 ci decimas detinere non possint, eas nulla valent præscri-
 bere ratione, ergo nec possunt præscribere jus reti-
 nendi decimas, quas ipsi solvere debent ecclesiæ mi-
 nistris, nam retinendo decimas, quasi à se ipsis illas ac-
 ciunt. Respondetur concedendo antedictum, & ne-
 gando consequentiam, & paritatem. Et disparitas est,
 quia jus percipiendi decimas, est spirituale; Jus autem
 exemptionis à solvendis decimis non est spirituale; ideoque
 laici non sunt incapaces possidendi hoc jus; nempe
 percipiendi ex propriis possessionibus fructus integros sine
 detractioe, sive onere decimarum, quod onus sol-
 vendi decimas inhærens ipsis possessionibus, seu feudis
 est quod temporale, ideoque etiam immunitas ab hoc onere
 est tantum quædam libertas, & commoditas temporalis,
 & consequenter à laico præscribi potest, ut recte no-

tat Covarrubias loc. cit. cap. 17. num. 10. Suarez loc. cit.
 cap. 12. num. 17. Pirhing. loc. cit. num. 130.
 Ad solum Judicem ecclesiasticum privative quoad 16
 Laicum pertinet causa decimarum, si agatur de proprie-
 tate, & jure percipiendi decimas, ad quem pertinet, vel
 de privilegio, aut præscriptione earum, aut de exemp-
 tione à solutione earundem; Est communis & certa cum
 Rota part. 10. rec. dec. 248. num. 10. part. 14.
 dec. 297. arg. cap. Exhibita 9. de rerum permut. & cap.
 Tua 25. de decimis. Et ratio est, quia talis causa deci-
 marum censetur causa spiritualis; arg. cit. cap. Exhibi-
 ta 9. de rerum permutat. & cap. Parochianos 14. de Deci-
 mis. De causis autem, & juribus spiritualibus Judex lai-
 cus cognoscere, ac disponere nequit, cap. Bene quidem
 1. dist. 96. cap. Decernimus 2. de Judiciis, cap. Tua 25.
 de Decimis; Rota part. 2. rec. dec. 673. num. 2. part. 14.
 dec. 297. num. 9. adeoque &c. Hinc fit, ut etiam causa
 decimarum, quæ datæ sunt in feudum secularibus, dis-
 cutienda sit coram Judice ecclesiastico; licet enim domi-
 nium hujusmodi decimarum, scilicet fructuum illarum
 omnino spectet ad laicos, & feudum censetur seculare,
 tamen quia oritur, & dependet à jure spirituali, & eccle-
 siastico, non potest Judex laicus de illis cognoscere; Fri-
 deric. de Senis contr. 245. num. 1. Pirhing. loc. cit. n. 163.
 Rota part. 6. rec. dec. 42. num. 15. Unde si quis in si-
 milibus causis decimarum erga Judicem ecclesiasticum
 contumacem se exhiberet, posset per censuras compelli;
 cap. Ex parte 21. cap. Non est 22. cap. Tua nobis 26. &
 cap. In aliquibus 32. de Decimis. ☉
 ¶ Modi, quibus acquiri potest exemptio à solu-
 tio-

☉ Sic considerata decimarum materia, inconcusè tenendum assertum videtur; (1) sed inter earum species,
 cum numerari sit constans, Tertias, vulgò *los dos Novenos*, Novales quas esse intelliguntur agrorum ad novam cul-
 turam redactorum, decumanam domum, vernaculo sermone *la Casa mayor dezmera*, pro indubitabili assertum, ad
 alios quam ordinarios Judices ecclesiasticos cognitionem competere, quod quidem sequenti fulcritur consideratione.

Postquam regii patrimoni Consilium fuit creatum, in eo causæ omnes, ad regium patrimonium spectantes
 agitantur, (quæ antea ad calculatores atinebat cognitio) in quibus de decimis in prima classe contentis tractatur,
 utpote ad idem pertinentibus; (2) propter quod Judex ecclesiasticus in earum cognitionem se immiscere minime po-
 test. De secunda specie nihil disserendum, nam quamvis certum sit, Breve fuisse editum tempore Sancti D. Bene-
 dicti XIV. 30. Julii anno 1749. ut omnes decimæ novales, ex agris incultis, aut irriguis Regis expensis provenient-
 es, à Rege Catholico perciperentur, dum fructuum augmentum per irrigationem eisdem expensis preparatum ob-
 tenerit, vel per culturam novam agrorum, in dominio & proprietate ad regiam majestatem spectantium, non au-
 tem si ad populos, communitates personasque particulares, arva, silvæ, & resqua noviter culta pertinerent, suspen-
 sa mansit ejus executio, postquam R. Episcopus Abulensis jurisdictionem apostolicam per illum commissam accep-
 tavit, usquequò gratis in eo concessis regia voluntas uti voluerit. (3)

De ultima specie, etsi ejus discussio consideretur subiecta ecclesiasticæ jurisdictioni, per personasque ecclesiasticas
 à Rege Catholico nominandas exerceri debere, nihilominus in tribunali ad hunc finem erecto erit facienda,
 interventibus etiam duobus conjudicibus secularibus in temporalibus, & mixtis, cum voto consultivo in merè
 ecclesiasticis. (4)

(1) Vid. sup. prox. add. hisp.

(2) L. 1. tit. 2. lib. 9. § 3. Primeramente de los nego-
 cios, causas, y pleytos que se movieren, y trataren en nuestro
 nombre contra qualquier Concejos, Universidades, y per-
 sonas particulares, de qualquier estado, condicion, y pree-
 minencia que sean, que lleven, ó cojan, ó gozen, preten-
 dan coger, llevar, y gozar las rentas, pechos, y derechos
 reales, y á Nos pertenecientes, y sobre las causas, titulos,
 y razones que para esto tienen, ó pretenden tener, y sobre
 lo á esto anexo, y perteneciente, de las quales dichas causas, y
 negocios conozcan, y puedan conocer en la dicha nuestra
 Contaduría mayor en primera instancia: como en grado de ape-
 lacion: L. 2. ejusd. § 4. Otroci, se traten, concierten, y
 concluyan en el dicho Consejo todas las ventas de alcavalas,
 y tercias: § 25. ibi: T de todos los pleytos de Justicia entre
 partes sobre rentas reales, pechos, y derechos que se
 nos debieren, y fueren ocupados por qualquiera persona, y
 de todo lo anexo, y perteneciente á ellos, y de los pleytos,
 sobre exenciones que se pretendan pagar de alcavalas, y
 tercias: de las quales conozcan privative: L. 3. ejusd. Por
 el tiempo que fuere mi voluntad el Consejo de Hacienda, y
 la Contaduría Mayor de ella, sea todo un tribunal, y que se
 llame Consejo de Hacienda, y Contaduría Mayor de ella,
 pues son unos mismos negocios los que se tratan en ambos
 tribunales, y de una misma sustancia: L. 1. tit. 21. ejusd.
 Por quanto las tercias que son dos novenos de todos los fru-

tos, rentas y otras cosas que en estos nuestros reynos se
 diezman, son nuestras, y de la nuestra corona, y patrimo-
 nio real, y pertenecen á Nos por concesiones, y graçias
 apostolicas, justas, legitimas, y derechos titulos: Reg.
 Decret. in stablimento. unica Contributionis 4. Ju-
 lli 1770. ibi: Las tercias reales pertenecientes á mi real
 corona:

(3) Vid. sup. prox. add. hisp. incip. Est peractum
 in citat. Sched. 21. Jun. ann. 1766.

(4) Reg. Decret. 14. Januar. 1762. ibi: Vengo en
 que á la persona ecclesiastica que he nombrado para la
 execucion de esta Graçia, se aumenten otros dos Ecce-
 siasticos en calidad de Con-Jueces, y que los tres, con
 audiencia del Fiscal de la Direccion, conozcan de la exe-
 cucion de la Graçia, y de todos los asuntos concernien-
 tes á ella, determinandolos conforme á derecho: sin em-
 bargo, atendiendo al perjuicio que resultaria á la pronta
 expedicion de la misma Graçia, y en el uso, y practica
 de este medio: quiero, y es mi voluntad, que conozcan
 de ellos, y de los demas particulares de esta Graçia los
 tres Ecclesiasticos que he resuelto crear para su exe-
 cucion, con los dos Asesores del Tribunal de Cruzada, con
 audiencia del Fiscal de la Direccion: y á este fin es mi
 real ánimo comunicales, como les comunico la Jurisdic-
 cion real que necesitan: bien entendido, que los tres
 ecclesiasticos han de conocer en calidad de Jueces en ro-
 das

tionem decimarum; duo sunt, ut monet *Auctor*, apostoli-
 cum privilegium, & præscriptio. At de utroque hoc mo-
 do latius disserendum.
 20 Quod attinet ad apostolicum privilegium, tria potis-
 simum discutienda de eo sunt. I. Quid requiratur, ut
 apostolicum privilegium de non solvendis decimis efficax
 sit. II. Ad quas decimas vires suas portigat privilegium
 hoc Apostolicum. III. Quando dictum apostolicum privi-
 legium vim suam amittat.
 21 Ut apostolicum privilegium de non solvendis decimis
 efficax sit, continere debet expressam derogationem Con-
 cillii Lateranensis sub Innocentio III. relati in cap. Nuper
 22 de Decim. Derogatio vero generalis quantumvis ampla
 23 haud sufficit. Idque procedit, etiamsi agatur de apostoli-
 co privilegio concessio intuitu defensionis catholicae fidei.

Non aliter ditionibus ultramarinis decimarum cognitio erit inspicienda, quam pro re seculari, seu profana, cum
 nostris Catholicis Principibus sit percipiendi eas concessa facultas, cujus virtute earundem ecclesiarum defendere, de
 necessariisque providere (1) teneantur; pernece in tribunalibus secularibus similes causæ tractandæ, & discutiendæ
 veniunt, utpote quamlibet litem motam super rebus à regia majestate ecclesiis donatis, consonat juri, ante re-
 gios Judices esse proseguendam; (2) absque eo quod in considerationem deducatur jam, hodiè multis in provinciis
 decimam vulgò *los dos Novenos* Regiæ Coronæ esse reservatam; (3) quia catholicae majestati non potest denegari
 super privilegia, & donationes quas fecit, cognitio. (4)

dos los negocios de la gracia del Escusado, y los dos
 Asesores Seculares en la misma calidad en solos los tem-
 porales, ó mixtos, como lo egecutan en los asuntos de
 las demas graçias, y en los puramente ecclesiasticos da-
 ran su dicramen como Asesores: *Vid. sup. add.*
 (1) *Bulla Sancti D. Alexandri VI.*

ALEXANDER EPISCOPUS SERVUS SERVORUM
 Dei.

Carissimo in Christo Filio Ferdinando Regi, & Car-
 rissimæ in Christo Filia Elisabethæ Reginae, Hispania-
 rum Catholicæ, salutem, & apostolicam benedictionem.
 Eximia devotionis sinceritas, & integra fides; quibus
 Nos, & Romanam reverentiam Ecclesiam, non indignè
 mererent, ut votis vestris, illis presertim, per quæ cir-
 cæ catholicae fidei exaltationem, ac infidelium, & barbararum
 nationum depressionem libentibus, & promptius in-
 tendere valeatis. Sanè pro parte Vestra Nobis nuper exhi-
 bita petito continebat, quod Vos, pia ducti devotione,
 fidei catholicae exaltatione summo per desiderio (prout
 jam à certo tempore citra, non sine magna impensa vestra
 ac laboribus, facere cepistis, & in dies magis facere
 non cessatis) Indias, & partes Indiarum acquirere, & re-
 cuperare, ut in illis quacumque damnata secta abjecta,
 colatur, & veneretur Altissimus. Et quia pro recupera-
 tione Insularum, & partium prædictarum, Vobis necesse
 erit graves subire impensas, & grandia pericula perferre,
 expedit, ut pro conservatione, & mantentione dictarum
 Insularum, postquam per Vos acquisitæ, & recuperatæ
 fuerint, ac portendens impensis ad conservati-
 onem, & mantentionem prædictarum partium necessa-
 riis, ab illarum incolis, & habitatoribus, pro tempore
 existentibus, decimas exigere, & levare possitis. Quare
 pro parte Vestra Nobis fuit humiliter supplicatum, ut in
 præmissis, Vobis, statuique vestro opportune providere
 de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui
 ejusdem fidei exaltationem, & augmentum, nostris potis-
 sime temporibus, supremis desideramus affectibus,
 pium, & laudabile propositum vestrum plurimum in Do-
 mino commendantes, hujusmodi supplicationibus incli-
 nati, Vobis, & successoribus vestris pro tempore exis-
 tentibus, ut in Insulis prædictis ab illarum incolis & ha-
 bitatoribus, etiam pro tempore existentibus, postquam
 ille acquisitæ, & recuperatæ fuerint (ut præfetur) assig-
 nata prius realiter, & cum effectu, juxta ordinationem
 tunc diocesanorum locorum, quorum conscientias sup-
 per hoc oneramus, ecclesiis, in dictis Insulis erigendis,
 per Vos, & successores vestros præfatos, de vestris, &
 eorum bonis dote sufficienti, ex qua illis Præsidentes, ea-
 rumque Rectores, se commodè sustentare, & onera dic-
 tis ecclesiis pro tempore incumbencia, perficere, ac cul-
 tum divinum, ad laudem Omnipotentis Dei, commodè

Nota vero, quod necessaria est hæc specialis derogatio, 24
 si bona acquisita sint post dictum Concilium Lateranen-
 se, vel jam ante ipsum obnoxia erant solutioni decima-
 rum. At onus probandi non ad illum, qui agit, sed ad
 eum qui convenitur pro decimis pertinet; Vide de his
 omnibus Rot. in *Corduben. decimarum* 6. Junii 1730. &
 potissimum confirmatoriam 26. Junii 1750. cor. bon. mem.
 Vicecom.

Ad decimas, quæ à laicis, maxime Principibus, per-
 ciuntur, vires suas haud portigit privilegium apostoli-
 cum, quo generaliter est concessa exemptio à decimis.
 Questionis vero est, an id obtinere debeat in casu, in
 quo denuò decimæ à laicis ad ecclesias pervenerint; Va-
 riavit in hac questione Rota; pro negativa opinione fuit
 cor. *Seraphin. decis.* 1263. Pro affirmativa vero in *recet.*
 dec.

exercere, juraque episcopalia persolvere possint; deci-
 mam hujusmodi percipere, ac licitè, & libere levare va-
 leatis, auctoritate apostolica, tenore presentium de spe-
 cialis dono gratiæ indulgemus. Non obstantibus Latera-
 nensis Concilii, ac alii Constitutionibus, & Ordinationi-
 bus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Nul-
 li ergo omnino liceat hanc paginam nostræ Concessionis
 infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem
 hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis
 Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se
 noverit incursurum. Datis Romæ apud Sanctum Petrum
 anno Incarnationis Domini millesimo quingagesimo primo,
 sexto decimo Kalendas Decembris, Pontificatus nostri
 anno decimo. Adrianus. Registrata apud me Adria-
 num. L. 1. tit. 16. lib. 1. Ind. Por quanto pertenecen á Nos
 los diezmos ecclesiasticos de las Indias por concesiones apo-
 stolicas de los Sumos Pontifices: Mandamos á los Oficiales
 de nuestra real hacienda de aquellas provincias, que hagan
 cobrar, y cobren todos los diezmos que son debidos, y hu-
 bieren de pagar los vecinos de sus labranças, y crianzas, de
 las especies, y de la forma que está en costumbre pagarse,
 y de ellos se provean las Iglesias de personas de buena vi-
 da, é idóneos que las sirvan, y de todos los ornamentos, y
 cosas necesarias para el servicio del culto divino, de forma
 que estén muy bien servidas, y proveídas: Avict. Acord. 21.
 tit. 6. lib. 1. Se me ha hecho presente por la Junta de Mi-
 nistros, y Teólogos en consulta de 29 de Julio de este año,
 que perteneciendo á la Corona los diezmos de las Indias por
 declaracion apostolica de Alexandro VI. con dominio pleno,
 absoluto, é irrevocable, son tambien de ella por el mismo
 derecho todos los frutos, y rentas decimales que se causan
 por vacante de los Arzobispados, y Obispados: Vid. verb.
 Spolium.

(2) Remis 8. tit. 6. lib. 1. Ind. Que las Iglesias Pre-
 lados, y Clerigos no pidan, ni litiguen ante Jueces eccle-
 siasticos, sobre mercedes, limosnas, salarios, ó estipendios
 que tuvieren por merced del Rey: Vid. verb. Immunitas
 Ecclesiastica.

(3) L. 23. tit. 16. lib. 1. Ind. Ordenamos, y manda-
 mos, que de los diezmos de cada Iglesia Catedral, se sa-
 quen las dos partes de quatro para el prelado, y Cabildo,
 como cada ereccion lo dispone, y de las otras dos se hagan
 nueve partes, las dos Novenas de ellas sean para Nos: se
 recarán asimismo los dos Novenos para Nos: L. 24.
 ejusd. Declaramos, que los dos Novenos reservados á Nos
 en los diezmos de las Iglesias Metropolitanas, Catedrales,
 y Parroquiales de nuestras Indias pertenecen á nuestro pa-
 trimonio real, y la cobranza, y administracion de ellos á
 los Oficiales de nuestra real hacienda, que los darán de su
 mano á las Iglesias, ó personas que por merced nuestra los
 han de haber:

(4) Vid. prox. Bull. Alexandri VI.

dec. 48. part. 1. At deno ad affirmativam sententiam rediit in Tirazonen. Decimarum 9. Maii 1755. & in confirmatoria 9. Februarii 1756. coram R. P. D. Stadion.

28 Nec privilegium apostolicum de non solvendis decimis alicujus efficacie est quod decimas debitas ipsis Ecclesiis, nisi earum favore accesserit munimen alicujus concordia, ut ex text. in cap. Ex multiplici firmavit Rot. in d. Tirazon. decimarum 9. Maii 1755. § 15. & in confirmatoria 9. Februarii 1756. § 15. cor. R. P. D. Stadion.

29 Privilegium de non solvendis decimis vim suam amittit illis omnibus modis, quibus suam amittit vim quodcumque aliud privilegium. De hinc modis agemus in addit. ad verb. Privileg. Peculiare vero est, quod hoc de non solvendis decimis privilegium amittat vim suam, si vergeret incipiat in grave damnum habentis jus ad decimas, ita ut is se congrue sustentare nequeat, ut est perspicuus textus in cap. Suggestum, de Decimis. At prætereundum non est, quod sicuti dictus textus de parochis unice loquitur, ita ad ipsos parochos communiter restringitur. Quinimo adendum est Summus Pontifex, qui suum privilegium explicet, & moderetur; Nicol. ad Monst. de decim. adnot. 5. num. 171.

33 Quod vero concernit prescriptionem, videndum an decimæ percipiuntur ab eo, qui habet assistentiam juris pro ipsa, an ab alia ecclesia, an à laicis? Ad acquirendam exemptionem ab earum solutione primo casu requiritur, vel immemorabilem, vel centenariam, vel quadragenariam, cum titulo colorato, sufficere secundo casu simplicem quadragenariam, & tertio demum casu decennalem, communiter tradunt Bohemer. in decr. lib. 3. tit. 30. § 42. Engel. in Collect. Jur. Canon. lib. 3. tit. 30. § 3. numer. 49. Schmalzgrueb. Jur. Eccl. univer. lib. 3. part. 3. tit. 39. § 3. num. 63. Zypaeus respons. de Jur. comm. lib. 3. tit. 30. resp. 9. fer. per tot. Antonell. de Tempor. Legal. lib. 2. cap. 37. num. 18. Rot. in recent. decr. 152. num. 5. p. 19. tom. 1. & cor. Molin. decr. 142. num. 5.

36 Sed novissime Rota in ea videtur fuisse sententia, ut etiam ad acquirendam exemptionem à solutione, etiam decimarum, quæ percipiuntur à laicis, requiratur, vel

immemorabilis, vel centenaria, vel quadragenaria cum titulo colorato. ¶ Salamantina enim Universitas egit pro decimis adversus PP. Sancti Hieronymi ejusdem civitatis salamantinae. Opposita ab is fuit præscriptio. Licetque admissum fuerit, universitatem salamantinam corpus esse non ecclesiasticum, sed laicale, ut probant Alphons. de Escobar. de Pontif. & Reg. Juris. in stud. general. cap. 21. per tot. ubi num. 273. & seq. quod decimæ, quæ percipiuntur ab universitate salamantina evaserint laicales, Andr. Mend. de Jur. Academ. lib. 1. quest. 8. pariter per tot. firmatum tamen fuit, non aliter mox dictos Patres S. Hieronymi acquirere potuisse exemptionem à solutione decimarum, quam vel immemorabili, vel centenaria, vel quadragenaria cum titulo colorato, ut patet factis decisionibus in Salamantina Decimarum 24. Februarii 1757. & in confirmatoria 8. Maii ejusdem anni 1757. cor. R. P. D. Frangipane. ¶

De quadragenaria in subjecta materia decimarum invaluit in foro opinio, quod munita ea præterea esse debeat requisitis contraditionis, denegationis, & acquiescentiæ; idque quia nulla præscriptio locum habere potest sine possessione; in iuribus vero negativa possessio non incipit nisi à die interpellationis, denegationis, & acquiescentiæ. At res eversa haud est difficultatis. Aliud enim est, si is, qui præscribere intendit jus aliquod negativum, ante interpellationem nulla obligatione teneatur. Aliud vero si is, qui intendit præscribere negativum aliquod jus, obligatione jure ante ipsam interpellationem teneatur. In priori sane casu non incipit præscriptio, nisi à die interpellationis, denegationis, & acquiescentiæ, propterea quod non nisi ab illa die incipit possessio. At in posteriori, in quo sumus, casu à tempore, quo is qui debet, non solvit, initium ducit præscriptio, quom ab illo ipso tempore initium ducat possessio; Ros. consultat. 9. à num. 14. ad plur. sequent. de effect. Immemorab. quest. 11. num. 79.

Addit. & quidem rectius Bohemer. in decr. lib. 3. tit. 40. num. 53. quod ad præscriptionem acquisitivam, non item ut in casu extingviam requiratur possessio, ad eo-

Licet incongruè exposita ad asserendum ex parte Judicium secularium decimarum cognitionem viderentur, sufficere pro coronide stabilita recognoscere circa Equites ordinum militarium, quibus ab earum solutione se subtrahere volentibus, fuit Proregibus, Cancellariis, & Gubernatoribus injunctum, exactationem de omnibus procurare; (1) similiter in hac regione (2) erat provisum, à qua jussione non discrepat, imò adauget hujus privativæ regie cognitionis fundamentum, causa discussa in Supremo earundem ditionum Consilio, inter fratres tunc Societatis Jesu, ceteras religiones, & ecclesias cathedrales, (etsi personæ erant Ecclesiasticæ) per quam exemptio in prædictis cullibet denegatur. (3)

- (1) L. 17. ejusd. Ordenamos, y mandamos, que ninguno de los Caballeros de las Ordenes de Santiago, Calatrava, y Alcántara, que residieren en las Indias, se exima de pagar los diezmos eclesiásticos que debiera de todas sus haciendas, y grangerías, así de las que tienen adquiridas, como de las que fueren adquiriendo en qualquiera manera, sino que los paguen en la misma forma que los debieran dar, y pagar si no fueran Caballeros de las Ordenes, sin poner en ello excusa, ni impedimento alguno: mandamos à los Virreyes, Presidentes, y Oidores: que cada uno en su distrito provea lo que mas le pareciere conveniente para la execucion de lo en esta ley contenido:
- (2) L. 2. tit. 5. lib. 1. ibi: T esto mandamos tambien por Nos, como por los que Reynáren despues de Nos, como por los Ricos-Hombres, como por los Caballeros:
- (3) Reg. Sched. 4. Dec. 1766. ibi: Por el Fiscal de mi Consejo de las Indias se puso en el demanda en forma en once de Noviembre de mil seiscientos y veinte y quatro, pidiendo se declarase pertenecer à mi Corona, y patrimonio real, y à las Iglesias, todos los diezmos de las heredades, y qualesquiera bienes, frutos diezmales que tenían, ó tuviesen las Religiones de aquellos dominios, comprehendida la de la Compañia de Jesus, y que se las condenase al entero pago de los causados hasta el referido tiempo, y de los que se causasen en adelante, cuya pretension coadyuvaron las Iglesias; y emplazadas las Religiones, y habiendo alegado difusamente lo que les pareció convenir à su defensa, substanciado legitima-

mente el referido pleyto, por sententia de vista pronunciada en veinte de Febrero de mil seiscientos y cinquenta y cinco, fueron condenadas las Religiones à que pagasen todos los diezmos que se adeudasen de sus haciendas, y bienes diezmales, y los adeudados desde la contestacion de la demanda; y habiendose suplicado de esta resolucion por la parte de las Religiones, se confirmó la referida sententia de vista en diez y seis de Junio de mil seiscientos cinquenta y siete en lo respectivo à los diezmos que se causasen en adelante, reformandola en orden à los causados desde la contestacion de la demanda, y declarando que solo se debian pagar los que se causasen desde el dia de la pronuncion de esta sententia de revista, con la que se conformaron las Religiones, menos la de la Compañia de Jesus, que interpuso el recurso de segunda suplicacion en tres de Julio del mismo año, el que le fue admitido; y sin embargo, à pedimento del mismo Fiscal, y de las Santas Iglesias, se despachó en veinte y siete de Abril de mil seiscientos y sesenta y dos la executoria correspondiente à las dos referidas sententias de vista, y revista; y en su cumplimiento han pagado las Religiones, y debido pagar la de la Compañia los diezmos integros à razon de diez uno de todas sus heredades, haciendas, y bienes diezmales, y por los Ministros à quien está encargada la recaudacion de la real hacienda, y por las santas iglesias, se han debido percibir integramente, sin excepcion, ni cosa en contrario:

eoque opus haud sit contraditione, denegatione, & acquiescentia. Confer etiam Roc. Disp. jur. select. cap. 84. num. 14. & seq. 233.

(Vide omnes pene leg. art. præcedenti notat.)

DECLARATIONES, ET DECRETA SACRARUM Congregationum.

SUMMARIUM.

- 1 **D**ECRETA, & declarationes Sacrarum Congregationum fidem non faciunt, nisi afferantur in forma authentica, ad num. 2.
- 3 Per hoc tamen non sequitur, quod possint, & debeant contemni, & pro nihilo haberi Sacrarum Congregationum decreta non authentica, quæ apud probatos, & fide dignos Auctores, & Collectores ad publicam utilitatem impressa reperuntur.
- 4 Immo recte facit Judex, qui declarationes Sac. Congreg. quas invenit apud aliquem probatum Auctorem, ut veras habuerit, & sequatur, etiamsi, nec à parte allegentur, nec producantur; & secundum aliquos unusquisque tenetur in foro conscientie eas sequi, si de illis sufficientem notitiam habuerit.
- 5 Hinc decreta Sacrarum Congregationum sunt ab omnibus semper reverenter amplectenda.
- 6 Et dato, quod aliqua subit probabilis ratio dubitandi de veritate alicujus decreti, recurendum est ad Sacrarum Congr. regesta.
- 7 Et dato insuper quod in regesto Secretariæ aliquod allegatum decretum non reperitur, sufficit, quod de eo appareat per relationem, vel epistolam, vel notationem, proprio characterè factam Cardinalis causæ ponentis.
- 8 Decreta seu declarationes Sacrarum Congregationum consulto Sanctissimo factæ habent vim legis secundum multos Auctores.
- 9 Ita ut habeant vim obligandi in utroque foro, non solum pro illis personis, ad quarum instantiam sunt, seu in illis casibus, quibus Sac. Cong. respondet, sed ut leges generales in similibus omnibus.
- 10 Quam sententiam amplectimur, si tales Sacrarum Cong. declarationes habeant tres sequentes conditiones, scilicet, quod sint approbate à Summo Pontifice, quod sint signatæ manu, aut sigillo Cardinalis Præfecti, & Secretarii; & quod sint sufficienter promulgatæ.
- 11 Si vero tales declarationes Sacrarum Congregat. factæ sint à solis Cardinalibus summo Pontifice non consulto, nec mandante, licet quam maxime sint auctoritatæ, tamen probabilis est non habere vim legis, & multo minus obligant, si non sint authentice subsignatæ sigillo, & subscriptione Eminentiss. Card. Præfecti, & Secretarii, vel non sint rite communicatæ.
- 12 Quod declarationes autem Sac. Congregat. Concilii consulto Sanctissimo factæ, & in authentica forma exhibitæ, dicendum est, quod habeant vim legis, ac omnia præinde obligent in utroque foro, licet publice non sint promulgatæ.
- 13 Afferunt instantia, & solvitur, ad num. 15.
- 16 Alia, remissive.

DECLARATIONES, & decreta Sacrarum Congregationum fidem non faciunt, nisi afferantur in forma authentica, ut in specie de declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. jussu mandat, & præcipit, hujusmodi declarationibus, & decretis Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de mandato Urbani VIII. declaravit eadem Sacra Congregatio his verbis: "Sacra Congregatio Concilii Tridentini die 2. Augusti 1631. de speciali S. D. Urbani VIII. juss